

**En nye
Gudelig Vise
forfattet
af
Nils Larsen Støllen
paa Frøjen
under den Melodie:
Eja mit Hjerte ret inderlig etc.
Trondhjem 1785.**

1.

Jeg vil begynde min Sang som den er, o Herre,
O søde Jesu troefaste Ven og kiære,
Forglem ej mig, Men hos mig bliv,
Ledsag mig til dit Himmerig
at være.

2.

Mine Synder de er mangfoldig som Sand i Havet,
Giv jeg det ret betænke kand og angre,
Og saa til dig Omvende mig,
O sødeste Jesu dig over mig
forbarme.

3.

Du min søde Frelser vilde bøye
Dit Hovet ned, ogsaa al Synd uddøye,
Jeg beder dig o Jesu blid,
Vær naadig vær naadig o Gud mod mig
Vær naadig.

4.

Thi ved mig selv jeg intet godt kan giøre,
almægtig Gud mig til det gode føre,
At jeg hver Dag, Dig til Behag
Kan elske min Næste foruden Nag
at søre.

5.

O Gud, som alles Trøster er, o Herre!
Jeg beder dig du og min Trøst vil være,
Forlad min Synd o Jesu min,
Hielp mig at blive Bruden din
med ære.

6.

Endskiønt at jeg her plages visse Tider
Saa haabes jeg at glædes der omsider,
Gud unde mig her at leve saa,
At jeg kan for Guds Ansigt staae
med Glæde.

7.

De ti Guds Bnd saaledes os tiltale:
At vi skal frygte og elske Gud for alle,
Elsk vor Næste vel, Ja som os selv,
Det er de Ting som Herren vel
behager.

8.

Naar Jesus alt mit Lys og Glands vil være,
Saa frygter jeg for ingen Nød o Herre,
Da har jeg Lys da har jeg Lyst,
Da har jeg Glæde da har jeg Trøst
at vente.

9.

Paa alt sit Gods de Rige sig Forlader,
men jeg forlader mig, Paa Gud min Fader,
han er den beste Trøstermand,
Hvo hannem elsker den aldrig han
forlader.

10.

Gud siger selv jeg er den Hyrde gode
Som ikke lader noget Faar blive borte,
en Lejesvend han flyer hen,
Men det gjør ikke Frelseren
den gode.

11.

Gud er den som best kiender alle sine,
Thi Gud er den som selv for dem leed Pine,
O tag imod slig Hyrde god,
Som har dig med sit eget Blod
befriet.

12.

Ak at vi maatte saa i Sindet være,
At vi vor kiære Frelsere vil elske,
Ej slippe ham af Hiertet ud,
Men hannem at dyrke og holde hans Bud
det rene.

13.

O Herre Gud hvor sød du monne være,
Dersom vi kunde elske dig med Ære,
Da var vist du barmhiertig, Gud!
som du og alle Tider Nu
monne være.

14.

Gid du o Jesu selv min Haand vil røre,
Ogsaa min Fod paa rette Vej vil føre,
at jeg ej et Spor af Vejen gaaer,
Men vandrer efter saa som du for
Monne vandre.

15.

Thi hvert Guds Barn som efter dig vil vandre,
Det troer jeg vist han Himmerig faaer arve,
Giv mig den Arv i Jesu Navn,
Dig Gud til Ære min Siel til Gavn
at være.

16.

At jeg kan der med all' Guds Engle siunge,
Et sødt Haleluja med Mund og Tunge,
O Herre mild Hielp mig dertil,
Iblandt de Tal jeg gierne vilde
være.

17.

Thi det Guds Barn som Sorg i Verden lide,
Hans Glæde bliver stor i Himmerige,
End Lazarus hvor saa han ud,
Han blev og skikket Rum af Gud
At sidde.

18.

Hos Abraham og i hans Skiød at være,
Did til føre mig min Gud og Herre,
Det beder jeg dig, Bønhør nu mig,
Thi jeg og visselig

en Synder ere

19.

Barmhiertig Gud hvor vil det med mig gange,
Skulde du optælle mine Synder mange,
O Herre Gud hvor faldt det ud,
Da blev jeg vist til Skumpelskud
For alle.

20.

Gud siger til de Fattige aandelige,
At dem skal vist tilfalde Himmerige,
Hvo Synden bekiender til Gud sig Omvender,
Hans Aarmod og Brøst Gud til Glæde omvender
At blive.

21.

O Salig de som Sorg for Synden bære,
Og de som her med Korset prøvet være,
Dem vil Gud glæde i Himmels Sæde,
Gud Fader mig under den Glæde
At arve med Ære.

22.

O Salig de som efter Jesum hungre
De som paa Jesu Verdskyld sød vil stole,
Slig Hunger at have, Det er en Guds Gave,
Gud giv mig ogsaa den Hunger i Hiertet
at have.

23.

O Salig de Sagtmodig i Verden vandre,
Som ej vil hævne sig med Ondt mod andre,
de skulle sit Sæde forlænge med Glæde

Paa Jorden at leve og siden hos Gud
at være.

24.

O salig de som Barmhiertighed vil giøre,
Og ej for fattig Folk tillukker Øre,
De have sin Rente Hos Herren at vente,
Naar Nøden er størst da vil Gud dem Hielpen
snart sende.

25.

Giv det o Jesu maa dig vel behage,
Det som jeg her i Visen har andraget
Og at jeg maa her leve saa,
At jeg paa Dommens Dag kan staae
Forklaret.

26.

Nu slutter jeg den Vise Gud mig lærde,
O Christen Siæl betænk det som her ere,
Og skikke dig ret christelig,
Saa vil Gud vist sig over dig
Forbarme.